

Erb A. Lovelace

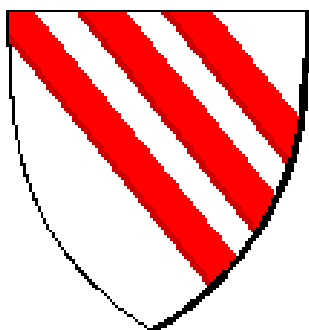
doc. Branislav Lacko

První konference o programovacím jazyku Ada probíhaly v době, když ČSVTS (Česlovenská vědecko-technická společnost) byla součástí Národní fronty za minulého totalitního režimu. Proto jak pořadatelé, tak autoři se striktně drželi zásady, prezentovat jen sémantiku a syntaxi tohoto, tehdy nového, programovacího jazyka, aby obsah přednášek a texty příspěvků ve sbornících, „vyhověly“ kontrole pracovníků KSČ, kteří dohlíželi na ideologickou „čistotu“ konferencí. Nebylo proto žádoucí se zmiňovat o šlechtickém původu protagonistky, na jejíž počest byl jazyk pojmenován, ani uvádět, že vývoj jazyka je podporován ministerstvem obrany USA a směřován na využití v rámci amerických ozbrojených sil! Takové věci se říkaly neoficiálně a opatrně v kuloárech konferenčních sálů o přestávkách (rauty na tehdejších konferencích nebyly). Ostatně autor si pamatuje na bouřlivou diskuzi nad vtipným obrázkem sklenic na víno v roce 1981 o jeho zařazení či nezařazení do sborníku (viz článek o konferencích Ada v této publikaci), kdy opatrnější členové organizačního výboru vybízeli k obezřetnosti, „aby se s tím u vrchnosti nenarazilo“!

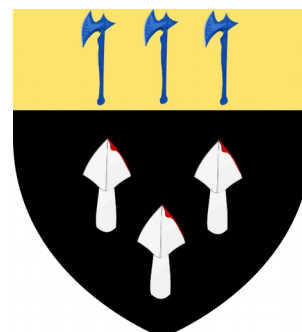
Po roce 1989 však byla situace jiná! Změnila se také instituce ČSVTS, která se transformovala na Český svaz vědecko-technických společností, sice se stejnou zkratkou, ale už s vyhlídkou, že to bude samostaná odborná společnost, organizovaná a působící v rámci České republiky. Tyto transformační procesy způsobily, že se o další konferenci Ada začalo uvažovat až v roce 1992. Garant konferencí (autor tohoto textu) si uvědomil, že už je možno veřejně inzerovat i hraběcí titul A. Lovelace, což ho přivedlo na myšlenku, vložit do sborníku její hraběcí erb.

Obrátil se tedy na Jiřího Loudy, který mu byl znám z tisku, jako odborník na heraldiku a byl tvůrce nového státního znaku. Ten mu odpověděl dopisem (viz níže) s přílohami, které tvořily příslušné stánky rodu Byrona a Lovelace z heraldických knih anglické šlechty a přiložil i kresbu erbu A. Lovelace, který pochopitelně v erbovních knihách nebyl.

Bohužel k další konferenci už nedošlo z celé řady důvodů! Proto celá tato záležitost byla odložena ad acta. Až nyní se naskytla příležitost, se k ní vrátit a erb A. Lovelace prezentovat.

Earl of Byron

Earl of Lovelace

Olomouc, 21.ledna 1992

Vážený pane inženýre,

děkuji Vám za dopis ze 14.t.m., z nějž se s překvapením dovídám, že programovací jazyk ADA se jmenuje podle dcery Lorda Byrona.

Nicméně k Vaším dotazům, které mohu snadno zodpovědět. Předně Byronova dcera Augusta Ada Noel-Byron se skutečně narodila 10.12.1815, nikoli už 1814. Datum její smrti je 29.11.1852, za Williama 1.hraběte z Lovelace se vdávala 8.7.1835, byla jeho první ženou. On se jmenoval William King a byl 8.baron King /narozen 20.2.1805/, na hraběte byl povýšen r.1838.

Jeho žena, od r.1838 tedy hraběnka Lovelace, s ním měla tři děti, nejstarší Byron Noel Lord Wentworth zemřel r.1862, druhý syn Ralph se stal 2.hrabětem z Lovelace po smrti svého otce 29.12.1893, třetí byla dcera Anna Isabella, provdaná za Wilforda Scavena Blunta, která zdědila titul baronky Wentworthové a zemřela r.1917.

Portrét Byronovy dcery Augusty Anny bohužel nemám, ale přikládám xeroxovou kopii dvou stránek z erbovní knihy britské šlechty z roku 1832, kde jsou znaky jak Byronů, tak Kingů, tehdy ještě baronů /povýšením se znak nezměnil/, jen případná korunka na štítě, ale ty nejsou vyobrazeny.

Byronové nosili ve stříbrném štítu 3 červené kosmé pruhy v horní části štítu; Kingové měli v černém štítu 3 stříbrná kopí se zakrvavenými hroty, v hlavě /tj.horní částí/ ve zlatém poli 3 modré sekerky. Za svobodna nosila Augusta Ada znak svého otce, jako žena Lovelaceova půlila svůj rodový znak se znakem svého manžela tak, že v levé polovině byl znak jejího rodu, v pravé zas znak manželův.

S pozdravem Vám i Vaším studentům

v heraldice spravo a
levo je obrácení!

Jiří Louda

NB. Ve všech genealogických knihách je psána Augusta napřed, Ada až jako druhé jméno.

Vzpomínka na Jiřího Loudy

Je bohužel smutnou skutečností, že se pan Jiří Louda nedožil okamžiku, kdy je možno připomenout jeho zásluhu možnosti prezentace erbu E. Lovelace v Česku. Náhle zemřel čtyři měsíce před konáním konference Ada 200 uprostřed pilné práce.

Jeho znak, který si sám navrhl

Život a dílo

Plk. v. v. Jiří Louda, [dr. h. c.](#), (* [3. října 1920](#), [Kutná Hora](#), † 1. září 2015, Olomouc) byl významným českým [heraldikem](#), knihovníkem a penzionovaným [vojákem](#). K jeho nejvýznamnějším heraldickým počínům patří návrh současného [českého státního znaku](#), podobně jako jeho varianty pro [ČSFR](#). Nicméně také vytvořil znaky pro stovky dalších českých obcí. Byl členem [Mezinárodní heraldické akademie](#) (*Académie Internationale d'Héraldique*) se sídlem v [Ženevě](#), členem [Britské heraldické společnosti](#) (Heraldry Society) v [Londýně](#), člen *Society of Heraldic Arts*, členem [Francouzské heraldické společnosti](#) (*Société Française d'Héraldique et sigillographie*) a členem Heraldické komise českého parlamentu.

Pocházel z rodiny profesora kreslení v Kutné Hoře, kde také [odmaturoval](#) na místní reálce v roce [1938](#). Následně se přihlásil na [ČVUT](#), kde ho zastihl [povolávací rozkaz](#) během [mobilizace](#). Z armády byl propuštěn již v roce [1939](#) a odešel do ciziny, přes [Polsko](#) a [Francii](#) do [Spojeného království](#), kde se dostal k parašutistům. Ve Spojeném království se seznámil s teorií heraldiky a nechal se notně ovlivnit postupy [britské heraldiky](#). Po válce se navrátil do obnoveného [Československa](#), kde byl za svoje zásluhy mimo jiné vyznamenán v roce [1946](#) [Československým válečným křížem](#) 1939–1945. V této době se také setkal s [Karlem VI. Schwarzenbergem](#), od kterého se učil především základům [české heraldiky](#).

Po převzetí moci komunisty v [únoru 1948](#) byl poslán na dovolenou a posléze z armády propuštěn v hodnosti [kapitána](#). Sice nebyl [degradován](#), ale byl bez soudu uvězněn na [Mírově](#), kde zůstal do roku [1950](#). Poté pracoval u lesnického [úřadu](#). V roce [1953](#) si našel novou práci ve [Vědecké knihovně v Olomouci](#), kde zůstal až do roku [1976](#). Od té doby se věnoval plně

heraldice, nicméně ještě během působení v knihovně navrhl první znak [Havířovu](#) v roce [1966](#) a v roce [1968](#) navrhl první koncept jednoho znaku pro Čechy, Moravu a Slezsko, ze kterého vychází i ten současný. V roce [2003](#) navrhl znak a vlajku obci [Bohdalec, kraj Vysočina](#).

Kritizoval [znak Československa](#), protože obsahoval neheraldické prvky, a kvůli tomu byl pozván prezidentem [Václavem Havlem](#) v roce [1989](#) na [Pražský hrad](#), za účelem návrhu nového znaku. Jeho návrh se osvědčil, a proto byl přizván i k tvorbě znaku pro samostatné [Česko](#).

Roku [1996](#) se dočkala publikace kniha *Království české*, na které začal pracovat ještě s Karlem Schwarzenbergem v roce [1947](#). V roce [1991](#) se mu dostalo rehabilitace a byl povýšen na [plukovníka](#) ve výslužbě. Jako první [Čech](#) se stal akademikem [Mezinárodní heraldické akademie](#) v roce [2000](#). Dne [28. června 2004](#) mu byl udělen [čestný doktorát Univerzitou Palackého v Olomouci](#) za celoživotní heraldické dílo.

(Převzato ze stránek Wikipedie, otevřené encyklopedie – heslo Jiří Louda)

Medailon Heleny Puchýřové

Autorka kresby erbu A. Lovelace

RNDr. Helena Puchýřová, CSc. se narodila v Novém Městě na Moravě. Vystudovala přírodovědeckou fakultu Masarykovy university v Brně, obor matematika deskriptivní geometrie a v tomto oboru předložila a obhájila i doktorskou rigorózní práci. Jako pedagog působila nejdéle téměř 30 let na Stavební fakultě VUT v Brně, kde se postupně, s rozvojem výpočetní techniky, věnovala také matematické informatice a počítačovým aplikacím. V tomto oboru získala hodnost kandidáta věd. Pod vedením svého otce, akademického malíře Bohumila Puchýře, se věnovala krajinomalbě jako své zájmové činnosti. Své obrazy, převážně krajinomalby, vystavuje od roku 1986. Výčet jejích samostatných výstav by přesáhl stovku, pravidelně vystavuje v Brně (stálou výstavu má v pasáži na Josefské 7/9), ale i v dalších městech ČR. V létě vystavuje na Vysočině, v posledních deseti letech o prázdninách na Fryšavě pod Žakovou horou. V sousedním Rakousku uskutečnila řadu samostatných výstav i ve Vídni. Také se podílela na skupinových výstavách jihomoravských výtvarníků v sousedních rakouských regionech. Se skupinou „Konfese“ vystavovala po celém světě, včetně obou Amerik, Austrálie a jinde. Získala řadu ocenění zahraničních galerií. Její ateliér je v Brně – Žabovřeskách, a také na chalupě v Rokytně u Nového Města na Moravě. Do publikace k 200. výročí narození A. Lovelace, nakreslila její hraběcí erb. S ohledem na životní příběh dr. H. Puchýřové je tedy její autorství kresby více než symbolické!

